

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องกลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ดำเนินการวิจัยโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Methodology) การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Methodology) และการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ กระบวนการวิจัย ประกอบด้วย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. การแปลผลข้อมูล

ระยะที่ 2 สร้างกลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ กระบวนการวิจัย ประกอบด้วย

1. กลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 3 การทดลองใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลองกระบวนการวิจัย ประกอบด้วย

1. กลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย

2. กลุ่มผู้ช่วยนักวิจัย
3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. วิธีดำเนินการ
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนากลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตย

ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดศรีสะเกษ

การวิจัยระยะที่ 1 ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดศรีสะเกษ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากร ในการวิจัยครั้งนี้มีหน่วยการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) เป็นระดับบุคคล ประชากร คือ นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 จำนวน 56 โรงเรียน จำแนกโรงเรียนออกเป็น 4ขนาด ใช้เกณฑ์การจำแนกของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 ดังนี้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28. 2556 : 4)

โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	มีนักเรียนมากกว่า 2,500 คนขึ้นไป
โรงเรียนขนาดใหญ่	มีนักเรียนตั้งแต่ 1,500 คน ถึง 2,499 คน
โรงเรียนขนาดกลาง	มีนักเรียนตั้งแต่ 500 คน ถึง 1,499 คน
โรงเรียนขนาดเล็ก	มีนักเรียนตั้งแต่ 1 คน ถึง 499 คน

รายละเอียดจำนวน โรงเรียนและจำนวนนักเรียนดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28(ศรีสะเกษ-ยโสธร)

ลำดับ	ขนาดโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน	จำนวนนักเรียน
1.	โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	6	16,823
2.	โรงเรียนขนาดใหญ่	5	12,757
3.	โรงเรียนขนาดกลาง	20	13,926
4.	โรงเรียนขนาดเล็ก	25	6,798
รวม		56	50,304

1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของทาโร ยามานะ (Taro Yamane, 1973: 727 ;อ้างถึงในบุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 38) โดยกำหนดให้มีค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ 0.05 ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

กำหนดค่าให้ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

E = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้ผิดพลาดได้ร้อยละ 0.05

$$\text{แทนค่าในสูตร} \quad n = \frac{50,304}{1 + 50,304(0.05)^2}$$

$$n = 400$$

ดังนั้น จากการคำนวณตามสูตรทาโร ยามานะ (Taro Yamane, 1972) ได้หน่วยตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 400คน

1.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง มีลำดับขั้นการสุ่ม ดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มโรงเรียนมาร้อยละ 20 ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 1 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ 1 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 4 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก 5 โรงเรียน รวม 12 โรงเรียนดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28(ศรีสะเกษ-ยโสธร) จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน (โรง)	จำนวนโรงเรียนที่สุ่มได้ (โรง)
1. โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	6	1
2. โรงเรียนขนาดใหญ่	5	1
3. โรงเรียนขนาดกลาง	20	4
4. โรงเรียนขนาดเล็ก	25	5
รวม	56	11

ขั้นที่ 2 สุ่มนักเรียนจากโรงเรียนที่ได้จากการสุ่มในขั้นที่ 1 โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามอัตราส่วนของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จริงต่อจำนวนนักเรียนขั้นที่ 1 คือ 400 คนจาก 50,304คนคิดเป็นร้อยละ1.26 ได้นักเรียนจากโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 140 คน ขนาดใหญ่จำนวน 74 คน ขนาดกลาง จำนวน 128 คน และโรงเรียนขนาดเล็ก 58 คน รวมทั้งสิ้น 400 คน จากนั้นผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากรายชื่อโรงเรียนเพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่4

ตารางที่ 4 แสดงกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัยในระยะที่ 1

ชื่อ โรงเรียน	ขนาด	จำนวนนักเรียน	กลุ่มตัวอย่าง
1. ศรีสะเกษวิทยาลัย	ใหญ่พิเศษ	3,976	167
2. ศรีรัตนวิทยา	ใหญ่	1,442	61
3. ไกรภักดีวิทยาคม	กลาง	638	27
4. เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์	กลาง	677	28
5. น้ำเกลี้ยงวิทยา	กลาง	821	35
6. ผักไหมวิทยานุกูล	กลาง	527	22
7. มัชฌิมโพนค้อ	เล็ก	196	8
8. บัวน้อยวิทยา	เล็ก	171	7

ชื่อ โรงเรียน	ขนาด	จำนวนนักเรียน	กลุ่มตัวอย่าง
9. โนนเท็กพิทยาคม	เล็ก	335	14
10. บึงบูรพ์	เล็ก	451	19
11. สะเดาใหญ่ประชาสรรค์	เล็ก	273	11
รวม	11	9,507	400

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ซึ่งเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อการเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดศรีสะเกษคือ

- 2.1.1 ความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตประชาธิปไตย
- 2.1.2 การสื่อสาร
- 2.1.3 การมีส่วนร่วม
- 2.1.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- 2.1.5 การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

2.2 ตัวแปรคั่นกลาง

- 2.2.1 แบบของบุคลิกภาพ
- 2.2.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.3 ตัวแปรตาม (Dependent Variables)คือ การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียน

3. เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ ระดับชั้นการศึกษา โรงเรียนที่ศึกษา สภาพครอบครัว รายได้ต่อเดือนของบิดามารดา

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อการเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษประกอบด้วย

1. เครื่องมือวัดแบบของบุคลิกภาพ จำนวน 10 ข้อ
2. เครื่องมือวัดการสื่อสาร จำนวน 5 ข้อ

1. เครื่องมือวัดแบบของบุคลิกภาพ จำนวน 10 ข้อ
 2. เครื่องมือวัดการสื่อสาร จำนวน 5 ข้อ
 3. เครื่องมือวัดการมีส่วนร่วม จำนวน 5 ข้อ
 4. เครื่องมือวัดสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 10 ข้อ
 5. เครื่องมือวัดสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง จำนวน 10 ข้อ
 6. เครื่องมือวัดการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนจำนวน 10 ข้อ
- ตอนที่ 3 แบบวัดความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตประชาธิปไตย 10 ข้อ

3.2 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.2.1 เครื่องมือสำหรับวัดตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นภายใต้เงื่อนไขตามหลักวิชาการและมีคุณภาพตามหลักระเบียบวิธีวิจัย โดยคำนึงถึงความเหมาะสม ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Structure Validity) ความเที่ยงตรงในเชิงเนื้อหา (Content Validity) และมีความเชื่อมั่น (Reliability) สามารถวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์

3.2.2 การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เทคนิคการหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ตามวิธีของ โรวินาลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinali and R.K. Hambleton, 1996 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2547 : 63-64) หาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและนิยามศัพท์ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง เนื้อหาว่าข้อคำถาม มีความถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาเชิงทฤษฎีที่ได้ศึกษาวิเคราะห์และกำหนดไว้เป็นนิยามศัพท์หรือไม่ ตรวจสอบพิจารณาการใช้ถ้อยคำสำนวนว่ามีความเหมาะสมตามหลักวิธีวิจัย และสื่อความหมายได้ตรงกับสิ่งที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยมีลำดับขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เทคนิควิธีการสร้างแบบวัด โดยออกแบบวัดตามลักษณะตัวแปรที่วิจัย

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์เนื้อหา สรุปความคิดรวบยอด ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขั้นที่ 3 เขียนข้อคำถาม ให้สอดคล้องตามนิยามศัพท์ ดังนี้

3.1 ปัจจัยด้านแบบของบุคลิกภาพ เป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 10 ข้อ

3.2 ปัจจัยด้านการสื่อสารเป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 5 ข้อ

3.3 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม เป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 5 ข้อ

3.6 ปัจจัยด้านการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน เป็นแบบตรวจสอบ
รายการ จำนวน 10 ข้อ

3. ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตประชาธิปไตย เป็นแบบวัดความรู้
เกี่ยวกับวิถีชีวิตประชาธิปไตย จำนวน 10 ข้อ

ขั้นที่ 4 นำแบบสอบถามพร้อมนิยามศัพท์เฉพาะ ไปพบผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจ
พิจารณาความถูกต้องของเนื้อหา ความหมายและการใช้ภาษา ตรวจสอบความครอบคลุมตาม
โครงสร้างของเนื้อหาความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item Objective
Congruence : IOC) ว่าข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยที่
นำมาศึกษาทั้ง 4 ปัจจัยนั้น เป็นข้อคำถามที่ตรงกับสิ่งที่ต้องการวิจัย มีความถูกต้องและ
ครอบคลุมเนื้อหาเชิงทฤษฎีที่ได้ศึกษาวิเคราะห์และกำหนดไว้เป็นนิยามศัพท์หรือไม่
ตรวจสอบการใช้ถ้อยคำภาษามีความเหมาะสมและสื่อความหมายที่ตรงกับสิ่งที่ต้องการจะ
สอบถามหรือไม่ และขอคำแนะนำ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. ดร.อุทธา นันทพันธ์ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 28 (ศรีสะเกษ-ยโสธร) ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษคุณวุฒิ การ
ศึกษาศาสตร์คุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา เป็นผู้เชี่ยวชาญด้าน โครงสร้างเนื้อหา

2. ผศ.ดร.พงษ์ศักดิ์ ทองพันธ์ผู้ช่วยอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
คุณวุฒิ การศึกษาศาสตร์คุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา เป็นผู้เชี่ยวชาญด้าน
ภาษาวิจัย

3. รศ.จำเริญ อุ่นแก้ว ประธานบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
คุณวุฒิ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถิติ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล

4. ดร.ศักดิ์นิรุทธ์ สุขประเสริฐศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 (ศรีสะเกษ-ยโสธร) ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมือง จังหวัดศรี
สะเกษ คุณวุฒิ ปรัชญาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา เป็นผู้เชี่ยวชาญด้าน
โครงสร้างเนื้อหา

5.ดร.สุทธิพันธ์ อรัญญาส อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยมกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด คุณวุฒิ ปรัชญา
คุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสตร์การพัฒนากุมิภาค เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาวิจัย

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม
 $\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด
 N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ตัวอย่างแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าข้อคำถามแต่ละข้อต่อไปนี้ วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้จริงหรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ผลการพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- 1 คือ แน่ใจว่าข้อคำถามข้อนั้น วัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้จริง
 0 คือ ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามข้อนั้น วัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้จริง
 -1 คือ แน่ใจว่าข้อคำถามข้อนั้น วัดไม่ตรงตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้จริง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อวิถีชีวิต	ข้อคำถาม	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
1. ด้านบุคลิกภาพ	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะต้องทำอะไรต่างๆ อย่างรวดเร็วเพื่อแข่งกับเวลา				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ขั้นที่ 5 นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องแล้วเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ 0.6 ถ้ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.6 ถือเป็นข้อคำถามที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาสามารถวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์

ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แบบสอบถามวัดปัจจัยด้านต่างๆ ที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตย และแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตย จำนวน 60 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องสูงกว่า 0.6 ทุกข้อ แต่มีบางข้อที่ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะให้ปรับข้อคำถามเพื่อให้สอดคล้องกับภาษาไทย

การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตย จำนวน 60 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องสูงกว่า 0.6 ทุกข้อ แต่มีบางข้อที่ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะให้ปรับข้อความเพื่อให้สอดคล้องกับภาษาวิจัย

ขั้นที่ 6 นำแบบวัดที่ผ่านการตรวจพิจารณาเชิงโครงสร้างและเชิงเนื้อหาแล้ว ไปทดลอง (Try-Out) ใช้กับนักเรียนในโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ซึ่งได้แก่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสิริเกษมล้อมเกล้า อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ จำนวนนักเรียน 40 คน (รังสรรค์ สิงห์เลิศ. 2551 : 141)

ขั้นที่ 7 นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าอำนาจจำแนกโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายตามแบบเพียร์สัน (Pearson. 2013) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation)

ขั้นที่ 8 วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach. 1961 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 174)

ขั้นที่ 9 นำแบบวัดที่หาคุณภาพแล้วไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ นำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์และถูกต้องมากที่สุด จากนั้นจึงพิมพ์แบบสอบถามฉบับจริง ใช้ในการทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันทั้งในการวิจัยระยะที่ 1 และการวิจัยระยะที่ 3

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวมข้อมูลขั้นตอน ดังนี้

4.1 นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย เสนอไปยังผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 28 (จังหวัดศรีสะเกษ-ยโสธร)และผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 28 เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและผู้ช่วยวิจัย

4.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการเชิญนักเรียนกลุ่มเป้าหมายมารวมกลุ่มในห้องเรียนเดียวกันแล้วแจกสอบถามหลังจากนั้นผู้ตอบสอบถามก็จะทำการตอบด้วยตนเอง แต่ถ้าคำถามใดมีปัญหาที่จะมีการซักถามและทำการอธิบายเพิ่มเติม จนเข้าใจเจตนาของการวัดและตอบได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

5. การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis of Data)

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยระยะที่ 1 นี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาจัดหมวดหมู่และบันทึกคะแนนแต่ละข้อในรูปแบบรหัส (Coding Form) หลังจากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อทดสอบสมมติฐานเชิงทฤษฎีชั่วคราวที่สร้างขึ้นก่อนการวิจัย

5.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ความถี่และค่าเบี่ยงมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 สถิติวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัย ใช้การวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง โดยใช้โปรแกรมลิสเรล(LISREL) (Jokeskog, Karl G. and Sorbom. 1998 : 70)และสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Correlation) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์ในการเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตย โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (Level of Significant .05)

6. การแปลผลข้อมูล

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในปัจจัยของการดำเนินงานด้วยตนเองระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียน ได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ.2543 อ้างถึงใน สมคิด สร้อยน้ำ. 2547 : 53)

- 0.71 - 1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันมาก
- 0.51 - 0.70 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันปานกลาง
- 0.31 - 0.50 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันน้อย
- 0.00 - 0.30 หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์

การวิจัยในระยะที่ 2 สร้างกลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ

1. กลุ่มตัวอย่างเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างเป้าหมายในการวิจัยระยะที่ 2 ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญ และ บุคคลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวน 20 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งประกอบด้วย

- 1.1 ผู้เชี่ยวชาญ จากสำนักงานศาลจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 1 คน
- 1.2 ผู้เชี่ยวชาญจากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 1 คน
- 1.3 ผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 1 คน
- 1.4 ผู้เชี่ยวชาญ จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 จำนวน 1 คน
- 1.5 ผู้เชี่ยวชาญ จากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 1 คน
- 1.6 ครูจาก โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 (ศรีสะเกษ-ยโสธร) จำนวน 5 คน
- 1.7 นักเรียนจาก โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 (ศรีสะเกษ-ยโสธร) จำนวน 10 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลการวิจัยระยะที่ 2 คือ แบบบันทึกการวิพากษ์ กล้องถ่ายภาพ เครื่องบันทึกเสียง และแบบประเมินความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญต่อกิจกรรมตามกลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนมัธยมศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบลิเคิร์ต (Likert, 1997) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	เกณฑ์การให้คะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	กำหนดให้ 5 คะแนน
เห็นด้วยมาก	กำหนดให้ 4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	กำหนดให้ 3 คะแนน

เห็นด้วยน้อย กำหนดให้ 2 คะแนน

เห็นด้วยน้อยที่สุด กำหนดให้ 1 คะแนน

กำหนดเกณฑ์การแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 111)

ช่วงคะแนนเฉลี่ย การแปลความหมาย

1.00 – 1.50	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1.51 – 2.50	เห็นด้วยน้อย
2.51 – 3.50	เห็นด้วยปานกลาง
3.51 – 4.50	เห็นด้วยมาก
4.51 – 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีวิธีดำเนินการ โดยผู้วิจัยนำผลจากการวิจัยระยะที่ 1 มาสร้างกลยุทธ์ฉบับร่าง เพื่อให้ประกอบการพิจารณาความเหมาะสม โดยได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshops) เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 20 ท่าน ได้ร่วมกันวิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุง

ขั้นตอนการวิจัยในระยะที่ 2 มีดังนี้

ขั้นที่ 1 จัดประชุมวิพากษ์กลยุทธ์ โดยผู้วิจัยนำเสนอกลยุทธ์ฉบับร่าง พร้อมชี้แจงรายละเอียดแนวทางการเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วย การเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตประชาธิปไตย การเสริมสร้างการสื่อสาร การเสริมสร้างการมีส่วนร่วม การเสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และการเสริมสร้างบุคลิกภาพ

ขั้นที่ 2 ขอรับฟังความคิดเห็น ข้อวิพากษ์ และข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นที่ 3 จัดบันทึกข้อวิพากษ์ลงในแบบการวิพากษ์ บันทึกภาพ ตลอดจนการ

ประชุม

ขั้นที่ 4 นำข้อมูลจากการวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุงกลยุทธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 5 นำกลยุทธ์ที่ปรับปรุงแล้วพร้อมแบบประเมินความคิดเห็นต่อกิจกรรมกลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ

จำนวน 5 ท่าน (ผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกันกับการวิจัย ระยะที่ 1) ได้ตรวจสอบความเหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะ

ขั้นที่ 6 จัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ นำผลที่ได้ไปใช้ในการตัดสินใจเลือกกิจกรรม เพื่อใช้ดำเนินงานตามกลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการถอดข้อความที่อยู่ในตัวแปรใด (ตัวแปรที่ใช้ในระยะที่ 1) และนำมาจัดกลุ่ม (Grouping) จากนั้นก็ทำการสังเคราะห์กลุ่มการวิพากษ์และข้อเสนอแนะที่ได้จากการถอดข้อความ เพื่อนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาจัดทำกลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตย โดยนำมากำหนดขอบข่ายของเนื้อหาในการจัดทำคู่มือเพื่อนำไปใช้ประกอบการดำเนินงานตามโครงการ

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์หลักการ ขอบข่ายของเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ตามผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการวิจัยระยะที่ 1

ขั้นที่ 3 กำหนดรายละเอียดกิจกรรม ดังแสดงในตารางที่ 5

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 5 แสดงเนื้อหา จุดประสงค์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

กิจกรรมที่	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	ระยะเวลา
1	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการแห่งประชาธิปไตย	มีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติ มีทักษะเกี่ยวกับหลักการแห่งประชาธิปไตย และคุณลักษณะของนักประชาธิปไตย	6 ชั่วโมง
2	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิถีชีวิตประชาธิปไตย	มีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติ มีทักษะเกี่ยวกับวิถีชีวิตประชาธิปไตย อันประกอบด้วย หลักธรรม 3 ประการ ได้แก่ การระงับสามัคคีธรรม และปัญญาธรรม	6 ชั่วโมง
3	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสาร	มีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติ มีทักษะเกี่ยวกับการสื่อสาร อันประกอบด้วยแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร ศิลปะการพูดเพื่อการสื่อสารและสื่อกับการพัฒนาประชาธิปไตย	6 ชั่วโมง
4	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม	มีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติ มีทักษะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในด้านวิถีชีวิตประชาธิปไตย	6 ชั่วโมง
5	การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย	มีความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติ มีทักษะเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายด้านวิถีชีวิตประชาธิปไตย	6 ชั่วโมง

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของชุดกิจกรรมกลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกันกับการวิจัยระยะที่ 1 และการวิจัยระยะที่ 2

ขั้นที่ 6 ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นที่ 7 จัดพิมพ์คู่มือการดำเนินงานเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียน นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมกับกลุ่มเป้าหมาย

การวิจัยในระยะที่ 3 ทดลองใช้และประเมินผลการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิต ประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยในระยะที่ 3 คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
พยุหะวิทยา อำเภอพยุหะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 80 คน แบ่งเป็น

1.1 กลุ่มทดลอง จำนวน 40 คน

1.2 กลุ่มควบคุม จำนวน 40 คน

ผู้วิจัยเลือกเป็นกลุ่มเป้าหมายในการทดลอง ใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิต
ประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ ด้วยเหตุผลดังนี้

- 1.1 โรงเรียนสมัครใจเข้าร่วมตาม โครงการทดลองใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างวิถี
ชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและยินดีให้ความร่วมมือ
- 1.2 มีความพร้อมในด้านบุคลากร สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์
- 1.3 มีที่ตั้งที่สามารถไปมาได้สะดวก การคมนาคมสะดวกปลอดภัย เนื่องจาก
ต้องกำกับติดตามการใช้กลยุทธ์ดังกล่าว ในกลุ่มของนักเรียน ภายใน 3 เดือน เพื่อให้กลุ่ม
นักเรียนเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้

2. กลุ่มผู้ช่วยนักวิจัย

การวิจัยในระยะที่ 3 เป็นการทดลองใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิต
ประชาธิปไตยของนักเรียน โดยผู้วิจัยวัดความสำเร็จของการเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตย
ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายด้วยการวัดผลลัพธ์จากการดำเนินงาน ได้แก่ วิถีชีวิตประชาธิปไตย
ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลการวิจัยที่เป็นจริงมากที่สุด ผู้วิจัยจึงประสาน
ขอความร่วมมือจากโรงเรียน ขอรับการสนับสนุนครูเป็นผู้ช่วยนักวิจัย จำนวน 10 คน ทำหน้าที่
กำกับ ติดตาม สังเกตวิถีประชาธิปไตยของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ก่อนและหลังการทดลอง
โดยกำกับติดตาม สังเกตวิถีประชาธิปไตยของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายในเขตโรงเรียน และ
ชุมชน มีครูสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 10 คน

วิธีการดำเนินการในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้เรียนเชิญผู้อำนวยการโรงเรียน กลุ่มผู้ช่วย
นักวิจัย ประชุม ณ ห้องประชุมพยุหะมงคล โรงเรียนพยุหะวิทยา อำเภอพยุหะ จังหวัดศรีสะเกษ ใน
วันศุกร์ที่ 20 ธันวาคม 2556 เวลา 09.00 น. เรียนเชิญผู้อำนวยการ เป็นประธานการประชุม

ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การดำเนินงาน ประโยชน์ที่ได้รับแนวทางการปฏิบัติ และกำหนดประเด็นในการสังเกต และได้ร่วมกันวางแผนในการดำเนินงานทดลองใช้กลยุทธ์ กำหนดแนวทางในการประสานงานด้านข้อมูลการติดต่อสื่อสาร พร้อมกับแจ้งรายชื่อนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนแก่ผู้ช่วยวิจัยได้ทราบ เพื่อเป็นข้อมูลในการกำกับติดตาม สังเกตวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย การดำเนินการให้ถือเป็นความลับตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการทดลองใช้กลยุทธ์

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยระยะที่ 3 ซึ่งเป็นขั้นตอนการทดลองใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ กลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย ชุดกิจกรรมฝึกอบรมและสาระความรู้ และแผนจัดการเรียนรู้ หลักสูตรกลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียน

3.2 ตัวแปรตาม คือ วิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 3 ประกอบด้วย

4.1 แบบวัดก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มีลักษณะเป็นแบบทดสอบ

4.2 ผลการทดลองการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ

5. วิธีดำเนินการ

การดำเนินการในขั้นตอนนี้ ใช้วิธีการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Design) โดยมีแบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pre-test and Post-test Design ซึ่งมีแบบแผนการวิจัยดังนี้

O_1 -----X ----- O_2

เมื่อ O_1 แทน การทดสอบก่อนการทดลอง

X แทน การทำการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนา

O₂ แทน การทดสอบหลังการทดลอง

โดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

5.1 เลือกกลุ่มทดลองในการดำเนินการทดลองใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพุทฺ์วิทยา อำเภอพุทฺ์ จังหวัดศรีสะเกษ

5.2 ทำการเก็บข้อมูลก่อนการทดลอง (Pre-test) ด้วยการทดสอบความรู้โดยใช้แบบทดสอบเดียวกันกับการวิจัยระยะที่ 1 ซึ่งได้ดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มทดลอง จำนวน 40 คน ในวันอังคารที่ 24 ธันวาคม 2556 และเก็บข้อมูลกับกลุ่มควบคุม จำนวน 40 คน ในวันพฤหัสบดีที่ 26 ธันวาคม 2556

5.3 ดำเนินการทดลองใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ ระยะเวลา 3 เดือน ตั้งแต่เดือน มกราคม กุมภาพันธ์ และ มีนาคม 2557

5.4 ทำการเก็บข้อมูลหลังการทดลอง (Post-test) ด้วยการทดสอบความรู้ชุดเดียวกันกับก่อนการทดลอง โดยดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มทดลอง จำนวน 40 คน และ กลุ่มควบคุม จำนวน 40 คน ในวันจันทร์ที่ 31 มีนาคม 2557

5.5 นำผลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูลแล้วสรุปผลการทดลอง

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การประเมินผลการทดลองใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ ในระยะที่ 3 วิธีดำเนินการโดยการนำกลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตย ที่ปรับปรุงแล้วมาทดลองใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 โรงเรียนพุทฺ์วิทยา อำเภอพุทฺ์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 80 คน (กลุ่มทดลอง 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน) จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยระยะที่ 3 ด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติการวิเคราะห์ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมหลายตัวแปรตาม (Multivariate Analysis of Covariance :MANCOVA)

7. กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนากลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียน

ระยะที่ 1

ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1. ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตประชาธิปไตย 2. ปัจจัยด้านการสื่อสาร 3. ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม 4. ปัจจัยด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง 5. ปัจจัยด้านการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน
ตัวแปรคั่นกลาง ได้แก่ ปัจจัยด้านแบบของบุคลิกภาพ และ ปัจจัยด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
ตัวแปรตาม คือ การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียน

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ ประชากร 9,507 คน กลุ่มตัวอย่าง 400 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบวัด

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาเพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ความถี่ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานการวิจัยใช้การวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง โดยใช้โปรแกรม LISREL (LISREL) และสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียน โดยกำหนดนัยสำคัญที่ระดับ .05 (Level of Significant)

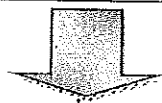
ระยะที่ 2

สร้างกลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และบุคคลผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียน จำนวน 20 คน ใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การนำผลการวิจัยในระยะที่ 1 มาสร้างกลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียน เพื่อใช้เป็นร่างในการพิจารณา

การรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) และการระดมสมอง (Brain Storming)

ระยะที่ 3

การทดลองใช้ และประเมินผลการใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียน

กลุ่มทดลองในการวิจัย คือ นักเรียนโรงเรียนพยุหะวิทยา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 80 คน (กลุ่มทดลอง 40 คน, กลุ่มควบคุม 40 คน)

การรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยระยะที่ 3 ใช้กลยุทธ์การเสริมสร้างวิถีชีวิตประชาธิปไตยของนักเรียนที่ได้จากการสร้างขึ้นในการวิจัยระยะที่ 2 ทดลองใช้กับกลุ่มทดลองเป็นระยะเวลา 3 เดือน และทำการเก็บข้อมูลเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ก่อนทดลอง รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มทดลองก่อนทดลองเป็น (Pre-test)

ระยะที่ 2 หลังการทดลอง รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มทดลองหลังทดลองเป็น (Post-test)